

“ఉప్పుకప్పురంబు ఒక్కపోలికనుండు....రుచుల జాడవేరు” అన్నాడు వేమన్న. కథకుడు రాసే కథలూ కథకుడి కథలూ ఒక్క పోలికలో వుండవు, రుచులజాడ ఒక్కటిగా వుండొచ్చేమో! అందునా ఇందునా అది “స్వార్థం” రుచి కనుక.

సాయంత్రం ఏడు కావస్తోంది.

టెలిగ్రాఫ్ తీగలమీద తోకతో బేలన్నకాస్తూ చల్లగాలికి తూలుతూ కూర్చున్న ఒంటికాకిలా డాబా బిట్టగోడమీద రెండుకాళ్ళూ మీదికెత్తి కూర్చున్నాడు రచయిత.

దూరంగా రైలు వట్టలమీద వెళ్తున్న రైలు మిణుగురుపురుగుల బారులా కనిపిస్తోంది. అది చేస్తున్న శబ్దం రచయితకు రెండో వైపు నెక్కడో మోటారు పని చేస్తున్న శబ్దంలా వినిపిస్తోంది. కొంత సేవల్లో అది చెట్ల చాటున మాయమైనా శబ్దం మాత్రం కొంతసేపటి వరకూ అలా వినిపిస్తూనే వుంది.

డాబా వక్కనున్న ఖాళీస్థలంలో వున్న

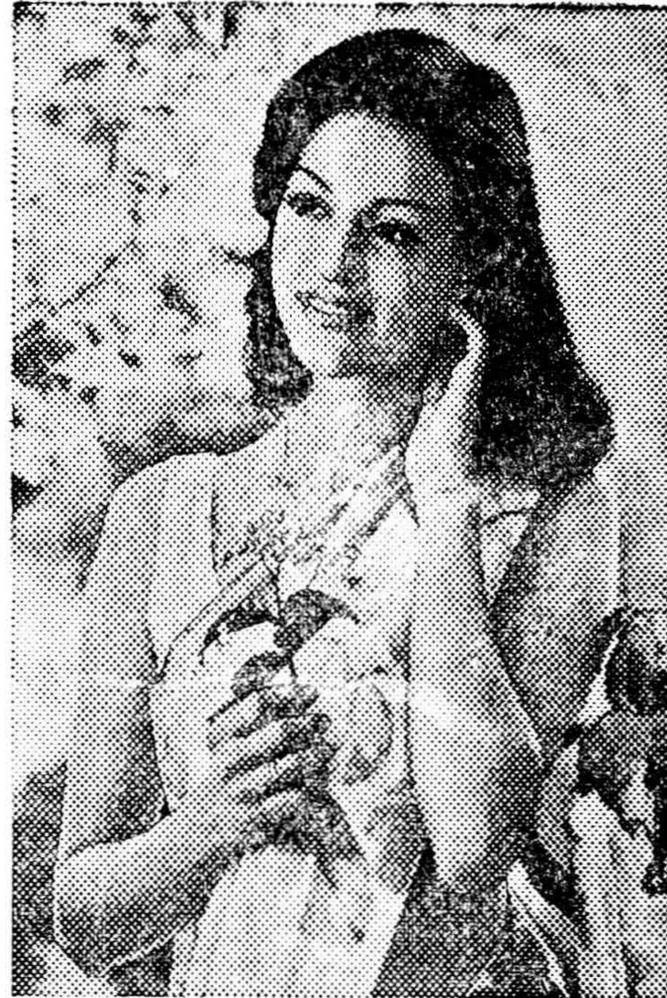
గుడిసెలు గడ్డితో అల్లిన బోపీలు పెట్టుకున్న బెస్తవాళ్ళలా వున్నాయి. అందులో ఒక గుడిసెలోని ఒక పోర్నసు లోంచి చంటి పిల్లాడి ఏడుపు వినిపిస్తోంది.

ప్రజల్ని ప్రభుత్వం మింగితే, ప్రభుత్వాన్ని కేపిటలిస్టులు మింగుతున్నారా అన్నట్లు లోకాన్ని చీకటి మింగితే, చీకటిని కొండ చాటునుండి వస్తోన్న కారు మేఘాలు మింగుతున్నాయి. ప్రభుత్వమూ

కేపిటలిస్టులూ మాత్రం ప్రజల్లో భాగం కారా అని ప్రశ్నించే అమాయకులకు "కారు....కారు"మని సమాధానం చెప్తున్నట్లుగా వుందా చంటిపిల్లాడి ఏడుపు. దాంతోపాటు "నీకేటి మూడిందిరా

విదవన్నరెదవా- నన్ను పీల్చి పిప్పిచేసినా నీ యాకలి తీరేదట్రా" అని ఆకలితో విసుగ్గా కసురుకొంటూన్న గొంతు వాళ్ళు గొంతు కాబోలు వినిపిస్తుంది. డాడా ఇంటి నానుకుని భారీ జాగాలో

రెక్సోనా మీ చర్మాన్ని సంరక్షిస్తుంది...

మృదువుగా మెరిసేలా ఉంచుతుంది

రెక్సోనాలో ఉంది సహజసిద్ధమైన నాలుగు నూనెల సమ్మేళనం హపుషా (దేవదారు జాతి), లవంగ పట్ట, లవంగ, సరళం. రెక్సోనాతో స్నానం చెయ్యండి—ఆది మీ చర్మాన్ని మృదువుగా మెరిసేలా ఉంచుతుంది. మీరెంతో ఇష్టపడే పరిమళాన్ని చర్మంపై నిలిపి గుభాళింపజేసే రెక్సోనా మీ చర్మ సంరక్షణ కోసం సహజమైన సాధనం.

రెక్సోనా మీ చర్మ సౌందర్యం కోసం

హిందూస్థాన్ లీవర్ వారి విశిష్ట ఉత్పత్తి

రింటాస్-AK.76-203 TEL

కొత్త రచయితలు

వృట్టింది కాకినాడ అయినా. పెరిగింది వేర్వేరు ప్రదేశాలు కావడం వలన న్యస్తం అంటూ ఎలాంటి అనుబంధం లేదు.

వ్రస్తుతం ఉద్యోగరీత్యా హైదరాబాదు వివాసం. సూపర్ వైజరుగా ఆర్ & బి.లో ఉద్యోగం.

వివాహమయింది. ఇద్దరు పిల్లలు - వంశీకృష్ణ, శిరీష.

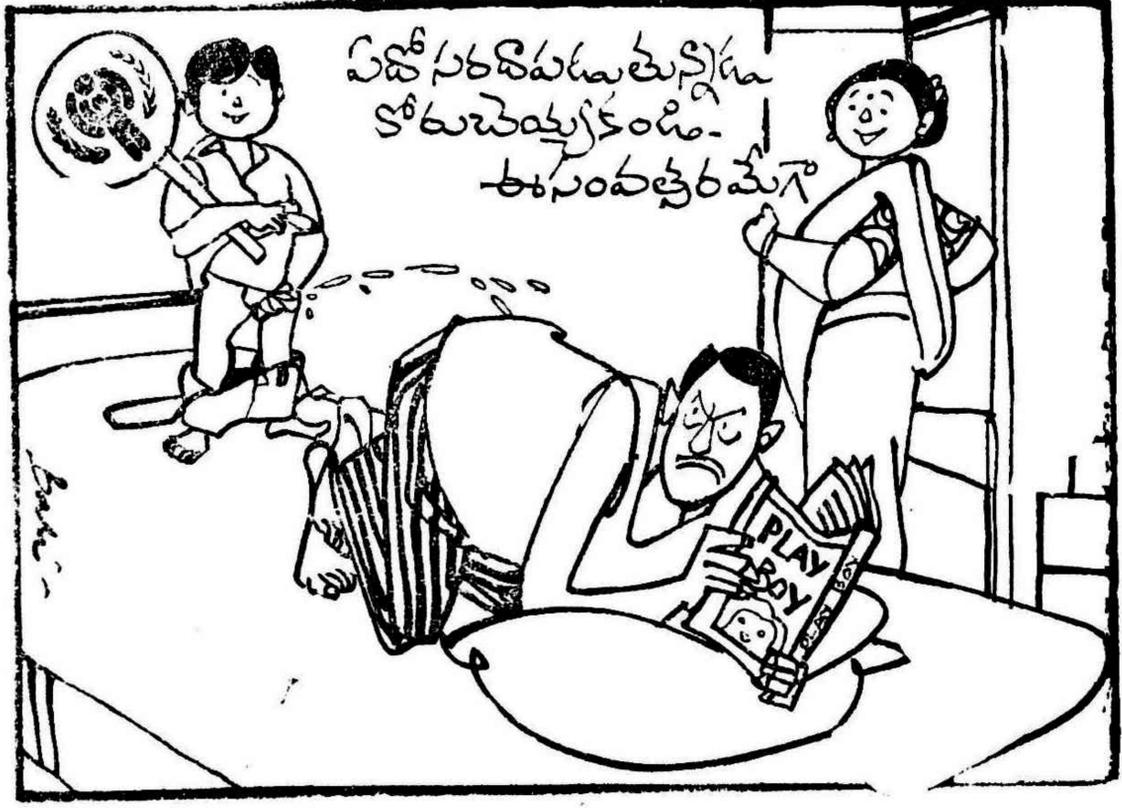
రచన. చిత్రలేఖనంలో చిన్న నాటి నుంచి ప్రవేశం వుంది. తొలిసారిగా పాఠకులకు వ్రతీకాముఖంగా నన్ను రచయిత్రీగా పరిచయం చేసింది "ఆంధ్రజ్యోతి" వీక్లీ. నా మొదటి రచన "అడవిగులాబి". రెండవ రచన 'రూపసి- రూం నెంబర్ 7' "ఆంధ్రజ్యోతి" వారపత్రికలో 1967, 68 సంవత్సరాలలో వ్రచు రింప బడ్డాయి. తర్వాత నా రచనలు "ఆంధ్రప్రభ ఆంధ్ర వ్రతీక, జయశ్రీ". యిత్యాదివ్రతీకలలో వచ్చినా రచనే నా వృత్తికాదు కాబట్టి వేసు పాఠ రచయిత్రీని కాలేకపోయాను.

హృదయాన్ని కదిలించే సంఘటనలు- అప్లౌడకరమైన వాతావరణం- యివి నాలోని రచనాసక్తికి ప్రేరేపణలు.

శ్రీలని యానసిక సంకుచితత్వం నుండి బయటవేయగల రచనలు రాఖాలన్నది నా ఆశ.

—మన్నెం శారద

బాల గోసాలం

పెరిగిన వేవచెట్టు కొంత సేపు అమ్మోరు పూనిన మనిషిలా మాంచి ఊపుతో ఊగుతోంది. కొంత సేపు నల్లమందు కొట్టిన మనిషిలా నింపాదిగా జోగుతోంది.

ఎయిర్ కండిషన్లు గదిలో వరద బాధితుల గురించి ఎంతో విచారంగా ఆలోచిస్తున్న మంత్రిగారిలా తన రచనలతో సంఘాన్ని. తద్వారా ప్రజల్ని ఎలా ఉద్ధరించాలా అని మాంచి ఫోజులో తీవ్రంగా ఆలోచిస్తున్నాడు రచయిత.

ఆకలి కడుపులు గర్జిస్తూ ప్రవంచం మీద విరుచుకుపడుతున్నటుగా కొండ వెనకనుండి కారుమబ్బులు ఉరుముతూ వస్తున్నాయి. కొండల్ని కూడా మండించేస్తుందా అన్నట్టు మెరుపులు మెరుస్తున్నాయి అన్యాయాలకు గురయ్యే ఆకలి కడుపుల్ని విప్లవ కవిత్వం పురికొల్పినట్టు, ఆ మేఘాలకు లోడు హోరుమంటూ గాలి మొదలైంది.

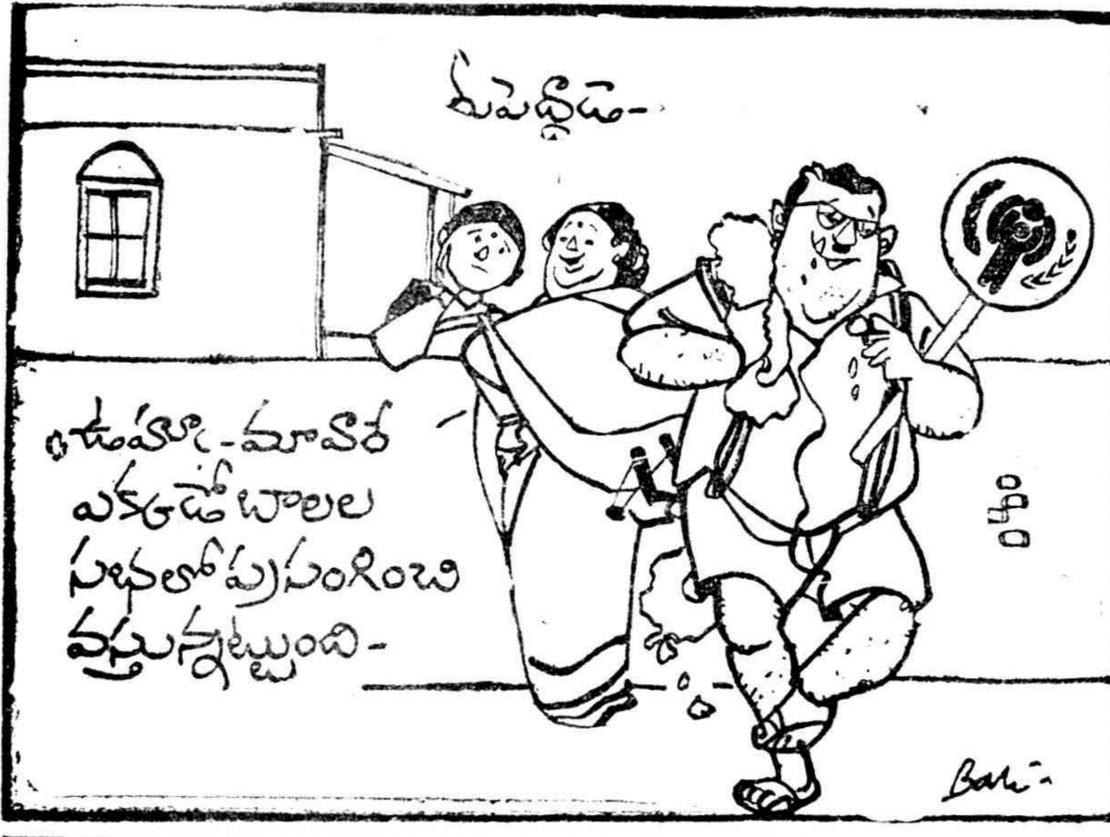
"ఓలమ్మో గాలె తీసినాది. కమ్మ లెగిరి పోతాయి గావాల" అని కొంత సేపు బెంగగాను, "లమ్మోలమ్మ.... నూ కలకై నా యెల్లానుగాను" అని మరికొంత సేపు విసుగ్గాను. "ఓర్నాయనో ఆ నెట్టేటలా పూగి పోతంది. ఇరిగిపోద్ది గావాల" అని యింకొంత సేపు భయంగాను, తెగిపోయిన గొలుసులా ఆలోచనలు ముక్కలు ముక్కలుగా వస్తున్నాయి గుడినెలోని ఆడ మనిషికి. దానికితోడు పిల్లాడు యెడుపు మానక పోవడంతో పిచ్చెక్కినట్టయింది.

"ఓరయ్యోరే.... వొల్లొలకోరా. ఉడికి ఏదీ గుంటుడా" అని వొళ్లొకి తీసుకుని "కొళ్లొళ్లొ" అంది. కాని గుంటు డూరు

కోకుండా గుక్కపెడుతూనే వున్నాడు. గుడినెలోంచి వొంగి బయటికి గాల్లోకి తీసుకొచ్చింది. అప్పటికీ పూరుకోలేదు. అంతా చీకటిగా పుంది. ఆ చీకటిలో యేవీ లేకపోయినా, ఏవీ కనిపించకపోయినా. "అదుగోర నెందమావ. ఏదిలా...దాదా... అద్దద్దో ఏవనెట్టమ్మా అమ్మో యెంత పెద్దదో" అంటోంది. తలనిండా కళ్ళున్న రాక్షసి మొహంలా. తోకమీద నిలబడ్డ పాం వడగలా వుండా వేవచెట్టు. అంతే గుంట డూరుకున్నాడు.

రచయితకా వేవచెట్టు తను కథలెలా రాసినా ఆమోదించి ఏకండ్రిగా తలలాపే పాఠకుల సమూహంలా కనిపిస్తోంది రచయిత పూర్వాశ్రమంలో ప్రేమ కథలు రాసేడు. టీనేజ్ కుర్రాళ్ళనొక పూపు పూపేడు. నెంటిమెంటల్ స్టోరీస్ రాసేడు. టీనేజ్ అమ్మాయిలైత ఉత్తరాలు రాయించిసుకున్నాడు. రైటరీమణులు తలెత్తి ఆ రెండరకాల కథల్ని కలిపేసి సీరియళ్ళు రాసేసి ఆ రెండరకాల పాఠకుల్ని తమ పక్కకు తిప్పిసుకున్నారు. అప్పటికిగాని దనస్వామ్యం పాదాలక్రింద నలిగి పోతూన్న జనంగూర్చి, సనాతన భావాల అడక త్రెస్తలో నలిగి పోతున్న జనంగూర్చి సంఘం చేస్తున్న అన్యాయాలకు గురౌతున్న జనం గూర్చి బాధపడుతూ బాగుపడుస్తూన్న మహా రచయితలు కనిపించలేదు. సాదా మనుషుల మంచి చెడ్డలా, బాగోగులా తనకి నిజంగా అవసరంలేకపోయినా, తన మనసులో వాళ్ళకి స్థానంలేకపోయినా సరే వాళ్ళ కథల్రాయడం గూర్చి తీవ్రంగా ఆలోచి

బాల గోపాలం

పాఠశాల - మావీర
ఎక్కడ బాలల
స్థలం ప్రసంగించి
వస్తున్నట్లుంది -

ఎవరైనా అడుగుదామని నాలుగోదల మధ్య అటూ ఇటూ తిరుగుతూన్నట్టుగా ఉంది పెండ్లులం.

రాజ్యాంగంలోని ఈ క్షాంతి అన్న పదానికి తన రాజ్యంలో అర్థం లేదన్నట్టుగా సూర్యుడు తన లేత కిరణాలను మొదట భవనాలపైనా, క్రమక్రమంగా పెంకుటిళ్ళమీదా, చిట చివరగా పూరి గుడిసెల మీదా ప్రసరింపజేస్తూ ఉదయించేడు.

“ఎవండ్రి రాత్రేదో పెద్దగా చప్పుడైంది కొంపముంచి వేపచెట్టుగాని పడిపోయిందో యేమిటో” అంటూ భార్యమణి సుస్రభాతం పాడగానే రచయిత వండుంపుల్ల నోట్లో పెట్టుకుని గబగబా డాబాయెక్కేడు నిజా యి తీలేని వాళ్ళని పట్టిచ్చే నిఘా విభాగం వారిలా రచయితమీద వొక్కసారిగా తన కిరణాలను విసిరేడు

సూర్యుడు. గింజలన్నీ దొంగరవాణా అయిపోతున్నాయ్రో అంటూన్నట్టుగా గోలగోలగా వందలకొద్దీ పక్షులు ఆకాశంలో ఎగురుతూ అరుస్తున్నాయి.

పిట్టగోడ దగ్గరికి వచ్చి చూసేడు రచయిత. చుట్టూవున్న గుడిసెలతో వేపచెట్టు పిల్లల కొడిలా వుండేది. తల్లి చాటు పిల్లలా ఆ వేపచెట్టు కింద ఆ గుడిసె బిక్కు బిక్కుమంటూ వుండేది. అటువంటిది జరాసంధుణ్ణి చీల్చి ఆ రెండు తునకలూ కలవకుండా తనే మధ్యన వదుకున్న భీముడిలా వుంది గుడిసెకు మధ్యగా వడిన వేపచెట్టు. వేపచెట్టు వద్దం అటు వద్దా ఇటు తన పెరటి గోడ నానుకుని పెరిగిందేమో గోడ కూడా కొంతమేర పడిపోవడం రచయిత కంటపడింది.

పెరట్లోకి ఎప్పుడు వెళ్ళిందో ఏమో తన భార్యమణి, గుడిసె ఓనరు పెళ్ళాంగొంతుకలెత్తి పెద్దగా దెబ్బలాడుకుంటున్నాడు. గోడ పడిపోయిన స్థలం కనుక వేపచెట్టేనా నష్టవరిహారంగా తమకే రావాలంటుంది భార్యమణి. ఆ వేపచెట్టు వేసింది తనే కాబట్టేను, అది తన జాగాలో ఉంది కాబట్టేను, పైగా తన గుడిసెమీద పడింది కాబట్టేను ఆ వేపచెట్టు తం దేనంటుంది గుడిసె ఓనరు పెళ్ళాం.

ముచ్చటపడిపోయేడు రచయిత. “ఏవిటమ్మా మా పడిపోయిన గోడ తిరిగి నువ్వు కట్టించి ఇచ్చేస్తావా నీ వేపచెట్టు నీ కొదిలేస్తాం. అయినా తెలికడుగుతానూ ఈ జాగా నీదంటున్నావ్. ఈ వేపచెట్టు నీ దంటున్నావ్ దానికేవై నా దాఖలా

లున్నాయా, వుంచే చూపించు. అయినా గోడ నష్టపోయేది మేమా. చెట్టు తీసుకునేది నువ్వునా? అదేం వీల్లేదు. దీనిమీద నువ్వు చెయ్యి వెయ్యడానికి వీల్లేదు” అంటూ భార్యమణికి సపోర్టు వెళ్ళేడు రచయిత. మగాడు రంగంలోకి దిగేసరికి వెనక్కిజంకి పోయింది అవతలి పార్టీ.

సినిమా సంగీతంలో చావు బాజాలాగా గుడిసె తాలూకు పడిపోయిన భాగంలోంచి చంటిపిల్లాడితల్లి గుండె బాదుకుంటూ ఏడుస్తున్న ఏడుపు మంచి రసకందాయంలో వున్న రచయితకి విన్నించలేదు. అది రానురాను దగ్గరపడి. “ఎ వులు కొట్టేను కుంతారో కొట్టేనుకొండిగాని తల్లర్లీ అదేదో దేగి కానియ్యండమ్మా.... రేత్రీ గుడిసెమీదడిపోగానే గుంటడు దడుసు కుండు. ఒళ్ళు పేలాపగింజనగా పేలి పోతంది. కళ్ళు తేలేస్సినాడు. సచ్చి మీ కడుపుల పుడతాను. అమ్మమ్మమ్మ జొరం మాతరోటుంటే గుంటడికియ్యండమ్మా” అంటూ కాళ్ళు పట్టుకుని అంది.

వార్ ఫీల్స్ లో వున్న జనరల్ అయినా చచ్చే స్థితిలో వున్న శత్రు సైనికుడికి వైద్య సదుపాయం చేయించే సానుభూతి ఉంటుందేమోగాని రచయిత కాపాటి జాలి కూడా లేదంటూనికి అతని మాటలే సాక్ష్యం. “వెళ్ళేళ్ళు తల్లీ. వాటికి ధర్మాను పత్రులున్నాయ్. మా గొడవలో మేవుంటే మధ్య నువ్వేవిటి తెల్లారుతూనే చావు మొద్రులు పెట్టుకుండా తొందరగా వెళ్ళమ్మా లేకపోతే మా వస్లవ్వవ్.”

అంతేకాదు ఆలస్యం చేస్తే అమ్మరం విషమాతుందో లేదోగాని పోలింగు బాక్సుల్లోని ఓట్లుకాటు వెయ్యబడతాయనీ రాత్రికి రాత్రే తలలు మారిపోతాయనీ రచయితకి బాగా తెలిసివుండాలి. అందుకే ఓక్కరలు కొట్టేవాణ్ణి వెంటనే పురమాయింపేసేడు.

రచనలెలా చేసినా తన దగ్గరకొచ్చేసరికి స్వార్థంతో కుళ్ళిపోయే నిజాయితీలేని రచనలని సరికి పారేసే పాఠక లోకంలా ఆ వేపచెట్టును ఒక్క పెట్టు పెట్టింది వాడి గొడ్డలి.

తెల్ల వెంట్రుకలు
 ఎక్కువగా పొగడాలని మేము అనుకోవడంలేదు. మా ఆయుర్వేదిక్ శివకాంతి ఆయిల్ వాడుటవలన తెల్ల వెంట్రుకలు సమూలంగా నల్లగా మార్చబడతాయి. అది మొదట మరియు కాళ్ళకు శక్తిని పెంపొందిస్తుంది. దీని ఉపయోగాలతో పోయ్యుకుంటే ధర స్వల్పము. పూర్తికోర్సు ధర రు. 28/- పోస్టేజి, ప్యాకింగు ఛార్జీలు అదనం. మీ చిరునామా ఇంగ్లీషులోనే వ్రాయండి.
 GAZETTED TREATMENT CENTRE
 P O Katrisarai (Gaya)

